

SLANGEN OP VRIJDAG

Column

Een gekke maand

Gekke maand, die november, met zijn wilde confetti van losse feestdagen. Vorige donderdag mocht mijn pen even afkoelen, want vrijdag werd Wapenstilstand gevierd en dus geen krant. Echt rouwig was ik daar niet om. Rouw is meer iets voor Allerzielen, eerder in november. Al had ik ter gelegenheid van Wapenstilstand graag iets geschreven over oud-defensie-minister Leo Delcroix, die daags na Allerzielen het tijdelijke voor het eeuwige verwisselde.

Ik heb Leo Delcroix maar een paar keer persoonlijk ontmoet. Dat was in de jaren '90, toen hij nationaal partijsecretaris van de CVP – nu cd&v – was. Politiek was ik geen fan van Delcroix, omdat hij als een van de eerste christendemocraten pleitte om het Vlaams Belang te laten meebesturen. Maar de keren dat ik hem ontmoette vond ik hem een gentleman, professioneel en correct. Eens politicus haalde hij bij de Europese verkiezingen moeiteloos 119.000 stemmen en schafte zowaar de legerdienst af. Hij voerde een professioneel leger in, van beroepsmilitairen en richtte met Frankrijk en Duitsland het Eurocorps op. Die afschaffing van de legerdienst was enkel slecht nieuws voor wie het leger nodig had om man te worden. Ik hoop dat veel mensen Leo Delcroix persoonlijk gekend

hebben. Wie hem enkel kent uit de in memoriam die bij zijn overlijden in de media verschenen, zal zich afgevraagd hebben waaraan zo'n 'foute man' zoveel aandacht verdiende. Leo Delcroix werd gereduceerd tot het feit dat hij de doodzonde beging om enkele postbodes in het zwart te laten klussen aan zijn huis in Zuid-Frankrijk, waarvoor hij destijds ontslag moest nemen als minister. Een zware straf. Tegenwoordig plakken blunderende ministers steviger vast aan hun stoel dan een klimaatactivist aan een schilderij. Delcroix was verschillende keren verantwoordelijk voor de Belgische deelname aan de Wereldtentoonstelling. Hij slaagde er niet alleen in daarvoor heel wat sponsors op de been te brengen maar verkocht vervolgens voor goed geld het uitgeleefde paviljoen. Goed voor België zou je denken, maar neen, Delcroix werd overladen met kritiek omdat hij zijn papieren niet op orde zou hebben. En laat ons niet vergeten dat deze in Kalmt-hout geboren Limburger ook als voorzitter van de Limburgse universiteit UHasselt een feilloos parcours reed. Er zijn mensen die ik een aangebrand in memoriam zoals dat van Delcroix van harte toe wens. Sommigen onder hen verdienen het zelfs. Bij Leo Delcroix was het onverdiend. Rust zacht, Leo, je was een grote meneer.

Noël Slangen

De levensmissie van psychotherapeut Lies Scaut (43) uit Leopoldsburg is om rouw bij kinderen bespreekbaar te maken. FOTO SVEN DILLEN

Lessenpakket moet kleuters leren omgaan met de dood

ROUWEN IN DE KLAS HASSELT/LEOPOLDSBURG/LEUVEN

Brecht Van den Broucke

De dood is vaak nog een taboe, zeker bij kleuters. Om dit te doorbreken, lanceert de Leuvense vzw Lucas for Life 'Doodgewoon', een online platform voor leerkrachten en ouders om de dood bespreekbaar te maken bij kleuters.

De levensmissie van Lies Scaut (43) uit Leopoldsburg is om rouw bij kinderen bespreekbaar te maken. Dit doet ze al jaren als psychotherapeut gespecialiseerd in rouw. "Met het nieuwe lessenpakket 'Doodgewoon' hopen we rouw en verlies op een speelse manier de leerkrachtenkamer binnen te brengen", legt Scaut uit. "Het is belangrijk om kleuters te leren omgaan met de dood, omdat ook

zij hier vroeg of laat mee worden geconfronteerd. Toch houden we ze vaak weg van een verlieservaring omdat we denken dat dit het beste is. Sommige kleuters vertonen dan op latere leeftijd gedragsproblemen, omdat we het toen niet goed hebben aangepakt. Zelfs zelfdoding mag geen taboe zijn en moet je kunnen uitleggen aan een kind van vijf jaar. Als we daar niet eerlijk over vertellen, verzinnen ze zelf een verhaal. Zo kan het zijn dat een kleuter schrik heeft om te gaan slapen omdat ze zich inbeelden dat er een geest op de slaapkamer zit. Als we hier niet over praten, zijn we als ouder of leerkracht de controle volledig kwijt. Kleutertjes leven dus in een magische denkwereld en hebben iets concreet nodig om gestalte te kunnen geven aan de dood." Om volledig in hun leefwereld te duiken zitten er in het pakket onder andere vertelplaten die de fantasie prikkelen en waarmee je gemakkelijk emoties kan delen. "Maar er zijn ook andere mogelijkheden. Zo kan je in de klas een 'doodgewoon hoekje' maken,

daarmee creëer je een vertrouwde plaats en geef je letterlijk ruimte om het over de dood te hebben."

Evolutie

Ook de Hasseltse rouw- en verliescounselor Leen Martens (44) heeft het lessenpakket mee vormgegeven. "Het unieke aan dit pakket is dat het helpt om de dood en emoties onder woorden te brengen en in beelden uit te drukken. Het brengt de dood ter sprake los van een concrete verlieservaring, dus ook wanneer we minder emotioneel betrokken zijn. Daarom is het zo gemakkelijk om te gebruiken tijdens de lessen. Uit onderzoek is trouwens gebleken dat als we kinderen voorbereiden op verlies, ze hier als volwassenen beter mee omgaan." Waarom is praten over de dood dan geen jaarlijks thema in het kleuteronderwijs? "Als volwassenen zijn we bij een concrete verlieservaring vaak te emotioneel wanneer we het over de dood hebben", legt Martens uit. "Op zo'n moment zijn we niet volledig ter beschikking van het kind, omdat we zelf verdrietig zijn. Het belangrijkste is dat we in dialoog blijven gaan met de kleuter. Dit kan iedereen zijn: de kleuterjuf, een ouder of een hulpverlener. Het platform biedt ook voor hen achtergrondinformatie." "Er is wel een mooie evolutie aan de gang", vindt Scaut. "Kinderen en jongeren gaan al beter dan vroeger met de dood om, het taboe ligt vaak nog bij onze generatie. Ik wil ook nog benadrukken dat er niets mis is met hulp zoeken, ook niet als je volwassen bent."

→ Het online pakket 'Doodgewoon' kan je vinden op doodgewoonindeklas.be

'Doodgewoon' heeft onder andere vertelplaten om met kleutertjes over de dood te praten. FOTO LIEVE LEEMANS

EPC

Tienduizenden appartementen riskeren boete voor ontbrekend energiecertificaat

Tegen 1 januari 2023 moeten zo'n 60.000 middelgrote appartementsgebouwen – met 5 tot en met 14 eenheden – in Vlaanderen beschikken over een energieprestatiecertificaat voor de gemeenschappelijke delen van het gebouw (EPC GD). Maar op goed zes weken van die deadline zijn er nog maar 11.815 certificaten opgemaakt, zo meldt het Vlaams Energie- en Klimaagentschap (VEKA). Het VEKA waarschuwt verenigingen van mede-eigenaars (VME's) en eigenaars van appartementen "nogmaals om in actie te schieten om een boete voor het niet tijdig indienen van een geldig EPC te vermijden". Die boete kan immers oplopen van

500 tot 5.000 euro, afhankelijk van het aantal aanwezige eenheden binnen het gebouw. Het VEKA wijst er ook op dat veel energiedeskundigen die instaan voor de opmaak van het EPC GD momenteel overbevraagd zijn en dat daarom heel wat VME's en eigenaars een boete riskeren "omdat ze niet tijdig actie hebben ondernomen". Het verplichte energiecertificaat wordt gefaseerd ingevoerd. Voor grote appartementsgebouwen – met minstens 15 eenheden – geldt het al sinds eind 2021. Voor middelgrote appartementsgebouwen is de deadline dus begin volgend jaar. (b)